

at man fra Udvalgets Side har kunnet slutte sig dertil. Maaske vilde det være rigtigt med Hensyn til en Enkelthed vedrørende denne Appelinstant at tage Spørgsmaalet om dens Sammensætning op ved tredje Behandling. Den ærede Ordfører for Udvalget antydede, at han ønskede forskellige Ændringsforslag frem paa dette Tidspunkt, og der kunde da for os være Anledning til at bringe Ændringsforslag frem angaaende Sammensætningen af den paagældende Appelinstant.

Der er et Forslag, som vi har stillet, og som Udvalget har sluttet sig til, som er for saa vidt karakteristisk for vore Hensigter, som det tydeligt viser, at vi ikke har ønsket at varetage de ensidige Ejerinteresser, den ærede Flertalsordfører anførte. Her er det ganske vist ikke i Forhold til Ejerne, men det er i Forhold til de Lejere, der lejer enkelte Værelser ud, og som kommer til at staa i samme Forhold til den Lejer, de har, som Ejeren til sine Lejere. Vi har der stillet et Ændringsforslag under Nr. 16, som lyder saaledes:

„Er en møbleret Lejlighed eller Del af en saadan udlejet saaledes, at Udlejeren tillige skal yde Lejeren delvis Kost, er Lejeren uden Hensyn til Lejekontraktens Bestemmelser desangaaende berettiget til med 14 Dages Varsel at opsiges Kontrakten, for saa vidt Kosten angaar, til den 1ste i en Maaned, uden at dette har Indflydelse paa selve Lejemaalet. Lejebeløbet kan da fastsættes af Huslejenævnet“.

Dette viser en meget vidtgaaende Hensyntagen til de Enkeltpersoner, der lejer Værelser hos Borgere herinde i Byerne, og det stemmer nøje med det, vi fremhævede under denne Sags første Behandling, at her mente vi, der var et Omraade, hvor man stod overfor en Række Overgreb, og hvor man burde søge at regulere, saaledes at det ikke i den Grad kom til at gaa ud over Lejerne, som Tilfældet har været. Denne Bestemmelse bør stilles i Forbindelse med det Ændringsforslag, der findes under Nr. 14, og som begrænser Bestemmelserne i Lovforslaget angaaende Værelser, der udlejes i Forbindelse med Ydelse af Kost, til ikke at omfatte de Tilfælde, hvor der ydes fuld Kost. Ved dette Ændringsforslag som ved det af mig nævnte sættes der en Grænse, samtidig med at man har hævdet Lejernes Interesser. Man har nemlig villet hindre, at man her under Huslejelovgivningen kom til at reformere Forholdene indenfor Byens Pensionater, man har i det hele taget villet undgaa at

komme ind paa Forhold, som vedrører Udlejning af Værelser med fuld Kost, saaledes at man i Virkeligheden kom ind paa at prisregulere selve Kosten. Det har vi ikke ønsket at være med til, men vi har ønsket at være saa meget mere kategoriske i Retning af at sikre de vedkommende Lejere af Enkeltværelser Mulighed for at faa deres Værelser til en fuldt ud rimelig Pris.

Med Hensyn til § 6 A. foreslaar vi, at der fastsættes en ganske anderledes tydelig Bestemmelse om, ud fra hvilket Udgangspunkt Huslejenævnene skal bedømme de Prisstigninger for Lejligheder, der har fundet Sted siden 1914. Disse Bestemmelser, som findes i § 6 A, er efter vor Mening saa taagede, at det vil kunne medføre ret betydelige Komplikationer at lade dem blive staaende, ligesom vi mener, at Huslejenævnene ofte har vist, at en Tydeliggørelse af denne Paragraf vilde være ønskelig. Der staaer i denne Paragraf, at „ved de Afgørelser, som Nævnet træffer, skal det gaa ud fra, hvad der efter dets Skøn vilde være en rimelig Leje under normale Forhold med Tillæg for den Stigning i Driftsudgifter, der paavises eller af Nævnet skønnes at have fundet Sted“. Denne Paragraf ønskede vi forment saaledes: „Ved de Afgørelser, som Nævnet træffer, skal det gaa ud fra den Leje, der omkring den 1. August 1914“ — altsaa lige før Krigssituationen — „svarede af lignende Lejligheder i det paagældende Kvarter, eventuelt tilsvarende Kvarterer, med et Tillæg for Stigningen i Driftsudgifter.“ Derved bliver Bestemmelsen klar. Man faar et bestemt, lovfæstet Udgangspunkt for Bedømmelsen af Stigningen. Man skal ikke skønne ganske vilkaarligt. Dette vilkaarlige Skøn, som man har lagt til Grund, har været højst forskelligt i de forskellige Dele af Byen, og derved er det kommet til at virke paa en højst urimelig Maade. Ved at indføre den foreslaaede Bestemmelse i Loven opnaar man at faa et ensartet Udgangspunkt for Bedømmelsen af det, Huslejenævnene skal befatte sig med. Og saa føjer vi til: „dette Tillæg skal mindst udgøre 10 pCt. af den paagældende Leje, hvis den ikke er over 420 Kr. aarlig, 15 pCt., hvis den er fra 420 Kr. til 1500 Kr. aarlig, og 20 pCt., hvis den er over 1500 Kr. aarlig. Nævnet fastsætter Tillæget paa Grundlag af fremkomne Oplysninger.“

Dette Forslag har man fra det Partis Side, jeg repræsenterer, lagt afgørende Vægt paa. Vi har gjort det ud fra for-